

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3CoE/227/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203128
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2714203128.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou: Advocate, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom: N. XXXX/XX, C., exekúcii vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka č. 60, o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 04.06.2014 pod č. k. 6Er/374/2014-10, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného Rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave zo dňa 22.02.2013 pod sp. zn. SR 07746/12.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd dôvodil právne s poukazom na ustanovenia § 3, §4, § 30, § 44 ods.2 Exekučného poriadku, § 135 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, čl. 46 Ústavy SR, nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13.04.2011 pod č.k. III. ÚS 322/2010-37 a vecne tým, že zo skutočností oznámených súdnym exekútorom je zjavné, že súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania (oprávneného), a to je okolnosť, ktorá ho vylučuje z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku. V danom prípade sa exekučné konanie začalo v čase, keď súdny exekútor už síce nebol zamestnancom oprávneného, no samotná skutočnosť, že súdny exekútor pred vymenovaním do funkcie exekútora bol zamestnancom oprávneného treba považovať za skutočnosť vylučujúcu ho z vykonávania danej exekúcie. Dôvodom je fakt, aby boli vylúčené akékoľvek pochybnosti o jeho nestrannosti a nezaujatosti vo vzťahu k účastníkom exekučného konania. resp. pomeru k veci. Skutočnosť, že súdny exekútor bol zamestnancom oprávneného, môže totiž ovplyvniť subjektívne nazeranie exekútora v exekučnej veci a v nadväznosti na to aj jeho nestrannosť, preto je exekútor z vykonávania predmetnej exekúcie podľa názoru okresného súdu vylúčený.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, pričom žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dôvodil najmä tým, že nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. US 322/2010 zo dňa 13.04.2011 predstavuje individuálne rozhodnutie, ktoré sa dotýka konkrétneho (individuálneho) konania a zaväzuje teda len účastníkov tohto konania. Takéto rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky nemá všeobecnú platnosť a všeobecné súdy SR ním nie sú viazané. V tejto súvislosti poukazyval na konkrétne uznesenia okresných súdov SR, ktoré vo svojich rozhodnutiach jednoznačne konštatovali, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý nie je vylúčený z vykonávania exekúcií. Podľa názoru oprávneného skutočnosť, že súdny exekútor bol niekedy v minulosti zamestnancom oprávneného (účastníka konania), nezakladá sama osebe jeho pomer k účastníkom exekučného konania, ktorý by mal za následok pochybnosť o jeho nezaujatosti a viedol by tak k vylúčeniu súdneho exekútora. Navyše v tomto prípade sa jednalo iba o radového zamestnanca (t. j. nebol vedúcim zamestnancom, štatutárnym orgánom ani členom prípadného iného orgánu spoločnosti) a jeho pracovné zaradenie neumožňovalo akokoľvek ovplyvňovať podnikateľskú činnosť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. V tejto súvislosti poukazyval na judikatúru Najvyššieho súdu ČR. V závere uviedol, že z dôvodu odstránenia akýchkoľvek procesných pochybností zároveň v lehote na podanie odvolania odstraňuje vadu konania, pre ktorú bola žiadosť o udelenie poverenia exekútorovi zamietnutá a to tým, že oznamuje súdu meno nového exekútora, ktorým je JUDr. Ivan Nestor, Exekútorový úrad so sídlom: Habsburská 49/A, 821 01 Bratislava.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p. a § 37 ods. 1 Exekučného poriadku - ďalej len EP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 202 ods. 2 O.s.p. a § 45 ods. 3 zák. č. 244/2002 Z.z.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Predmetom exekučného konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 6Er/374/2014 bolo vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 789,83 eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave zo dňa 22.02.2013 pod sp. zn. SR 07746/12. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu jeho zaujatosti zamietol. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti uznesenia a postupu súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 3 Exekučného poriadku exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle.

Podľa § 4 Exekučného poriadku činnosť exekútora je nezlučiteľná s pracovným pomerom alebo s obdobným pracovným vzťahom, podnikaním, členstvom v štatutárnom orgáne obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo členstvom v dozornom orgáne obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo s vykonávaním inej zárobkovej činnosti s výnimkou vedeckej, pedagogickej, literárnej, umeleckej a publicistickej činnosti.

Podľa § 5 ods. 1, 2 Exekučného poriadku v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa (1). Vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (2).

Podľa § 30 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 Exekučného poriadku exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, ktorá je predmetom exekúcie, k účastníkom exekučného konania alebo k ich zástupcom, možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti (1). Dôvodom na vylúčenie exekútora nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe exekútora v exekučnom konaní. Ak sa námietka zaujatosti týka len týchto okolností, súd na ňu neprihliada (2). Len čo sa exekútor dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to bezodkladne súdu. Do rozhodnutia podľa odseku 7 môže exekútor v konaní robiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad (3). Účastníci exekučného konania majú právo vyjadriť sa o

osobe exekútora (4). Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti u exekútora najneskôr do piatich dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie alebo do piatich dní odo dňa, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je exekútor vylúčený. Námietky povinného voči osobe exekútora nemajú odkladný účinok (5). V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť exekútor vylúčený a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o tomto dôvode dozvedel (6).

Odvolačný súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom:

Exekučné konanie predstavuje postup súdu, súdneho exekútora, účastníkov konania pri nútenom výkone judikovaného práva vyjadreného exekučným titulom. Exekučný súd v rámci rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 EP preskúmava súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V prípade, že zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

V náleze sp. zn. III. ÚS 322/2010-37 zo dňa 13.04.2011 Ústavný súd SR konštatuje, že nezlučiteľnosť činnosti (funkcie) súdneho exekútora s pracovným pomerom (a inými) vyplývajúca z § 4 Exekučného poriadku predstavuje záruku, že súdny exekútor svoju činnosť spočívajúcu v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí bude vykonávať nezávisle a nestranne v zmysle § 3 Exekučného poriadku. Inými slovami, súdny exekútor vykonávaním činnosti, ktorá je nezlučiteľná s pracovným pomerom, môže oprávnenne vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti a nezaujatosti vo vzťahu k účastníkom exekučného konania. Uvedené konanie nevylučuje ani disciplinárnu, resp. trestnú zodpovednosť súdneho exekútora ako verejného činiteľa. Skutočnosť, že súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania (v danom prípade oprávneného), je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorú je v zmysle § 30 ods. 3 Exekučného poriadku povinný bezodkladne oznámiť súdu. Ak súd vylúči exekútora z vykonávania exekúcie, v exekúcii pokračuje ten exekútor, ktorého navrhne oprávnený a ktorého vykonaním tejto exekúcie poverí súd (§ 30 ods. 11 Exekučného poriadku). V tejto súvislosti treba uviesť, že výklad a používanie ustanovení § 30 Exekučného poriadku musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Interpretáciou a používaním týchto ustanovení nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že poskytuje v súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti pre účely zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP). Exekučné súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie. Ústavný súd zdôrazňuje, že záruky nezávislosti majú aj psychologickú povahu. Súd musí byť nielen fakticky nezávislý, ale musí sa tak javiť aj v očiach strán. Táto zásada sa vzťahuje aj na orgány, ktoré vykonávajú aj niektoré právomoci všeobecného súdu. Ide o tzv. teóriu zdania, ktorá sa viaže na rozhodovanie o zaujatosti súdneho orgánu, aj keď neexistuje dôvod na subjektívnu zaujatosť.

Odvolačný súd má za to, že hoci nálež Ústavného súdu SR nie je všeobecne záväzným, je potrebné ho vziať v tomto konkrétnom prípade do úvahy, pretože sa jednoznačne a výslovne týka exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a spája sa s jeho predchádzajúcim zamestnaním a zamestnávateľom, ktorým je v tomto konaní oprávnený.

V spojení s uvedeným konštatovaním odvolací súd je rovnako ako súd prvého stupňa názoru, že je potrebné dbať i na ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu, exekučné súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie, ale skutočnosť, že existovali vzťahy medzi súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým a oprávneným narušuje záruku nezávislosti, čo sa vzťahuje aj na orgány, ktoré vykonávajú právomoci všeobecného súdu, čím je narušená tzv. teória zdania, i keby neexistoval dôvod na subjektívnu zaujatosť.

Oprávnený v odvolaní uviedol, že odstraňuje vadu pre ktorú bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá tým, že oznamuje meno nového exekútora, ktorý má byť poverený vykonaním exekúcie, a to JUDr. Ivan Nestor. V tejto fáze exekučného konania však nie je možné postupovať podľa § 30 ods. 11 Exekučného poriadku, ktorý upravuje postup po vylúčení súdom už povereného súdneho

exekútora. V predmetnej veci sa súd prvého stupňa otázkou zaujatosti súdneho exekútora zaoberal ako otázkou predbežnou, v rámci skúmania zákonnosti žiadosti JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Postup podľa § 30 ods. 11 EP prichádza do úvahy v prípade, že súd poverí súdneho exekútora vykonávaním exekúcie a tento bude následným rozhodnutím súdu vylúčený z jej vykonávania, potom je oprávnený povinný navrhnúť iného exekútora, ktorého súd poverí ďalším vykonávaním exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Z citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že súd posudzuje súlad so zákonom troch základných dokumentov, a to žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Hoci oprávnený v odvolaní navrhol poveriť vykonaním exekúcie nového súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora, tento jeho úkon nemožno v predmetnom konaní považovať za relevantný, pretože v danom prípade chýba základná listina, ktorú súd posudzuje pri rozhodovaní o udelení poverenia podľa § 44 ods. 2 EP, a tou je žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora o udelenie poverenia v predmetnej veci. Bez existencie žiadosti tohto súdneho exekútora, nie je možné o jeho poverení rozhodovať. V predmetnom konaní je rozhodované o žiadosti o udelenie poverenia podanej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, preto oprávneným navrhnutého súdneho exekútora nemožno vykonaním exekúcie v tomto konaní poveriť.

Rovnako nie je možné ani navrhnutie nového exekútora oprávneným považovať za návrh na zmenu súdneho exekútora v zmysle § 40 ods. 8 Exekučného poriadku. Predmetné ustanovenie síce hovorí, že oprávnený môže navrhnúť zmenu súdneho exekútora kedykoľvek v priebehu exekučného konania, avšak z ustanovenia § 40 ods. 9 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že zmeniť exekútora možno len za predpokladu, že tento už bol poverený. V predmetnej veci však súdny exekútor nebol dosiaľ poverený, preto oznámenie mena nového súdneho exekútora nemožno považovať ani za návrh na zmenu exekútora.

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodu vecnej správnosti v zmysle ust. § 219 O.s.p. potvrdil, keď povinnosťou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania (§ 251 ods. 4 a § 224 ods. 4 O.s.p.), nakoľko zamietnutie žiadosti exekútora o poverenie nie je konečným rozhodnutím, ale len podkladom pre následné zastavenie exekúcie (§ 44 ods. 3 EP) s povinnosťou vyporiadania sa s aj otázkou trov v tomto rozhodnutí (§ 57 ods. 2 a § 58 ods. 5 EP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.